

V Michalovciach bola poslušnosť väčšia ako úspech

Po Prešove a Rožňave sme postupovali ďalej v misijnom ťažení a nasmerovali sme si to 2. júla do Michaloviec. Miesto plánovaného konania, Námestie osloboditeľov nás privítalo mokrým počasím. Tunajší bratia a sestry, ktorí k nám do Košíc pravidelne chodia na naše Bohoslužby, nás už tu netrpezlivo očakávali. Napriek poriadnemu lejaku, sme urobili všetky obvyklé prípravy na evanjelizáciu, aby sme ihneď začali s podujatím, akonáhle by sa počasie umúdrilo. Po čase sme však akciu museli, aj keď veľmi neradi, prerušiť. Stáli sme všetci na pódiu a smutne pozerali na prázdne, dažďom premočené lavice medzi tribúnou a mixážnym pultom. Doma mnohí čakali na vysielanie cez Instagram, dúfajúc, že sa predsa len uskutoční prenos. Aby sme neboli, ani oni doma, ani my v Michalovciach, smutní z celej situácie, náš pastor sa prihovril povzbudivými slovami: „Prijímame celú situáciu ako Pánovu vôľu a raz sa dozvieme prečo, z akého dôvodu to dopadlo takto. Napriek všetkému máme veľkú radosť v srdci. Prišli sme sem s vôľou na-

plniť slová Ježiša Krista v evanjeliu, chceli sme poslúžiť Michalovčanom.“

A tak sme v dobrej nálade zaspievali niekoľko chvál Ježišovi. „Ježiš je víťaz, hallelujah!“ znelo pod krytou tribúnou. Naostatok sme sa pomodlili za celé Michalovce a pobrali sa domov do Košíc.

Ako pastor napísal v komentári instagramového vysielania: Poslušnosť je viac ako akýkoľvek úspech... A my sme sem poslušne prišli, aby sme Michalovčanom priniesli Božie Slovo a sprostredkovali im stretnutie so Spasiteľom a Pánom Ježišom Kristom.

Sám Pán Ježiš je nám vzorom v poslušnosti, On bol najposlušnejším, poslušným až po smrť, a to po smrť na kríži (Filip. 2:8).

Na záver nás potešil Pán krásnym úkazom - pohľadom na krásny západ slnka, presvitajúci cez závoj dažďových kvapiek pomedzi haluze stromov.

MICHALOVCE 2.7.2021

Hlas
VERE

24 REPORTÁŽ S MISIJNÉHO ŤAŽENIA

V Košiciach ďakovali Jezisovi za Boží dotyk

KOŠICE 9.7.2021

Konečne sme boli na domácej pôde. Evanjelizácia sa konala doma v Košiciach. Kvôli plynúcim pandemickým opatreniam, obmedzeniam a rôznym tzv. „lockdownom“ už druhý rok sme nemohli naplno v hojnom množstve vykonávať odkaz nášho Pána Ježiša Krista, t.j. hlásať evanjelium po „celom svete“, v našom prípade zatiaľ aspoň po okolí. Našich akcií v rámci misijného ťaženia bolo tentoraz pomerne menej, ako po minulé roky. Toho roku sme boli len v Rožňave, v Prešove a v „upršaných“ Michalovciach, kde nám, mimochodom, službu skazilo práve veľmi plušťavé počasie. Veríme, že ešte tento rok sa dostaneme do nejakého mesta, a že nabudúce nám nebude nič brániť poslúžiť aj Michalovčanom dobrou správou Kristovho evanjelia. Hallelujah!

Vráťme sa ale sa do nášho mesta. Evanjelizácia sa tentokrát uskutočnila blízko cukrárne známej pod menom Aida, za blízkym súsoším Immaculata. Okolo nachádzajúce sa letné terasy cukrární i kaviarní boli obsadené konzumentmi, po hlavnej ulici sa prechádzali návštevníci centra mesta, a tí všetci mali mož-

nosť započúvať sa do plne znejúcich songov kapely Oáza. Slnčné hrejivé lúče príjemne dopĺňali krásnu atmosféru zvčných tónov chvál, ktoré sa evidentne páčili okolitým divákovi, ich pohľady sa často upierali smerom postavenému stanu s účinkujúcimi hudobníkmi. Bodaj by nie, veď vieme, že Boh tróni na chválach svojho ľudu a On predsa priťahuje každého, aj keď si to mnohí neuvedomujú (Žalm 22:4).

O čo viac je fascinujúce takéto podujatie, keď počas neho znie i mocné Slovo Božie. A to teda znelo práve skrze dynamickú kázeň nášho pastora Mikuláša. Začal priáním príjemného podvečera všetkým prítomným a oznámil im, že máme pre nich jednu veľmi dobrú správu. A tá správa je veľmi reálna, nie je to žiadna formálna záležitosť, že Ježiš naozaj žije a i my sme zažili skutočné stretnutie s Ním. On vstal z mŕtvych, Jeho hrob zostal prázdny, teda On naozaj žije. Nie ako hroby mnohých osobností, ktoré sú plné kostí a prachu. Kto z prítomných si kládol otázku, prečo vystavujeme na našej akcii obrazy vedcov, mysliteľov, vynálezcov, fyzikov, či matematikov, ten dostal odpo-

ved'. Títo všetci boli hlboko veriaci ľudia, ktorí svoje obrovské objavy učinili preto, že žili veľmi intenzívne s Ježišom, modlili sa, dennodenne čítali Bibliu. Vedeli, že tento svet nevznikol hlúpu náhodou či nejakým treskom, ale bol stvorený jedným úžasným Stvoriteľom. Títo boli natoľko múdri, geniálni a dosť inteligentní, aby pochopili, že niekto na nás pozerá, Ten, kto stvoril tento nádherný vesmír a všetko v ňom, galaxie, hviezdy, planéty...

Ako sme v kázni počuli, v tomto období vyčíňania vírusov, však existuje Skala, na ktorú sa môžeme postaviť. A tou je Ježiš Kristus. On sám povedal, že po smrti život pokračuje ďalej a vedeli to aj títo vedci. Keď Ježiš chodil po Zemi, povedal: „Ja som cesta i pravda i život.“ (Ján 14:6) A len On jediný vie priviesť človeka k Otcovi, k Stvoriteľovi, ktorý disponuje obrovskou silou a môže sa stať naším Otcom. Všetko je však na rozhodnutí samotného človeka. Každý, kto Ho prijme do svojho srdca, Ježiša Krista, kto Ho neodmietne, ten už bude mať istotu, že raz pôjde domov do Neba. Lebo na tom kríži Ježiš Kristus odstránil „vírus“ – poruchu v ľudstve, a tým je porušenie, ktoré sa stalo hneď na začiatku po stvorení, po tom, čo Boh „naštartoval“ tento vesmír a povolal človeka do bytia, do existencie. Ten „vírus“ je oveľa horší ako biologický

vírus na Zemi. (Tou poruchou v nás, tým najhorším vírusom je hriech, ktorého výsledkom je smrť-Ján 6:23) A preto, keď sa čokoľvek pokazilo v živote človeka, neexistuje taký odborník, špecialista na Zemi, ktorý by tieto veci vedel opraviť. No niekto jeden predsa len existuje.

O Ňom hovoril aj Carl Gustav Jung, jeden z najväčších psychiatrov všetkých čias, ktorý raz v interview pre BBC povedal, že neverí v existenciu Boha, lebo vie, že Boh naozaj existuje. Dokonca si dal vyryť na priečelie svojho domu v latinčine dôležitý výrok, čo v slovenčine znie: „Či voláš, či nevoláš, Boh je tu.“ Zo skúseností vlastnej praxe za mnoho rokov dospel k názoru, že v strede osobnosti človeka má byť Boh. Ak tam nie je, život sa takému jedincovi rozsype ako domček z karát, čo skonštatoval za svojho lekárskeho pôsobenia u mnohých ľudí, ktorí nemali v strede svojho života Boha.

Ježiš Kristus v dobe svojho chodenia po Zemi povedal, že kto verí v Neho, má večný život. On je Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta.

„Ameň, ameň vám hovorím, že kto verí vo mňa, má večný život.“ (Ján 6:47)

Kto otvorí svoje srdce Ježišovi, toho zachráni, odpustí mu, uzdraví a zmení celý život. Tak, ako to urobil aj v živote nášho brata Františka, ktorý tu v Košiciach vydal svedectvo o tom. V istom bode jeho života sa objavila zákerná choroba. Zažil však zázrak, Ježiš ho uzdravil zo štvrtého štádia rakoviny a dnes má krásnu rodinu s detičkami a ďakuje z celého srdca svojmu Pánovi, ktorému odovzdal svoj život. Povzbudil prítomných k tomu, aby tiež urobili to najsprávnejšie rozhodnutie v živote a prijali Pána Ježiša za svojho osobného Spasiteľa, hallelujah. Pretože Ježiš žije i dnes, je Ten istý včera, dnes i naveky a robí to, čo robil pred dvatisíc rokmi, pokračoval pastor. On prišiel, aby odstránil hriech zo života človeka, má pre každého pripravený nádherný plán, ale nemôže to urobiť bez samotného človeka.

Pastora i nás Ježiš našiel a zmenil nás, dal nám zaslúbenie večného života, pripravil nám krásne príbytky u seba v Nebi a žiari nádherne v našich životoch. Preto tu so sebou nosíme obrazy týchto vedcov vystavených na našich akciách, aby sme dali na známosť všetkým, že oni mali v živote Ježiša, boli veriaci a od Neho dostali všetku múdrosť, aby dosiahli v živote to, čo dosiahli.

Tak, ako na všetkých našich ťaženiach aj tu na domovskej pôde nášho mesta, bol skutočne duchovne prítomný Ježiš Kristus a bol pripravený zmeniť každého, kto prejavil záujem o Ním ponúkaný nový, Boží plán do svojho života. Bol tu a klopal na dvere srdc ľudí a tí, ktorí začuli Jeho nežné klopkanie, postavili sa pred bezpečnostnú zátarasu a modlili sa s pastorom modlitbu prijatia Božieho Syna do svojich srdc. Hallelujah, týmto ľuďom začal úplne nový život s Ježišom. Boli medzi nimi muži i ženy. A my týmto osobám želáme, aby v tom vytrvali až do konca. Pre modlitbu oslobodenia od cigariet i alkoholu prisunuli až k označenému pruhu človeka na vozíku a prišla i mladá žena, aby bola zbavená pút minulosti a išla ďalej životom oslobodená. Po pastorovej modlitbe sa cítila príjemne uvoľnene a odchádzala ďakujúc Ježišovi za to. Veríme, že už ju táto minulosť nebude desiť, a to oslobodenie bude pre ňu trvalé. I keď kvôli pandemickým opatreniam pastor nemohol klásť ruky na trápených ľudí, ako to káže Slovo Božie (Mr.16:18), vynašli sme sa, a tak používal tzv. "predĺženú" ruku, aby dodržal predpísanú vzdialenosť od nich a mnohí takto prijali od Pána uzdravenie svojich bolestí, chorôb, či vyriešenie iných problémov. Mnohí z nich potom vyznávali, že cítili teplo, že im už bolo dobre, ďakovali Pánovi Ježišovi. Ba našiel sa i taký, čo ani nenachádzal slov od čudovania sa, čo sa s ním dialo. Pravdepodobne prvýkrát zažil Boží dotyk skrze pastorovu modlitbu. „Pán Ježiš je pri mne,“ vyznávala jedna pani. Mladá dievčina zas vravela, že cítila pri modlitbe nevysvetliteľné dianie v dutine brušnej, lebo prišla s nepríjemným črevným problémom a verí, že ten už je len minulosťou. Ďakovala Ježišovi, hallelujah. Ďalšia mladá žena prezradila, že bola nachladená, veľa kýchala, no cítila, že už to prešlo.

Na záver podujatia sa pastor rozlúčil s prítomnými divákmi slovami potvrdenými z Biblie. Jediné kráľovstvo nepominie, a to Kráľovstvo Ježiša Krista, každá ríša sa rozpadne, ale Jeho Kráľovstvu nebude konca. A tí, ktorí prijali Ježiša Krista, majú pre sebou Zem zaslúbenú, hallelujah!

„...a nazovieš jeho meno Ježiš. Ten bude veľký a bude sa volať Synom Najvyššieho. A Pán Bôh mu dá trón Dávida, jeho otca, a bude kraľovať nad domom Jakobovým až na veky, a jeho kráľovstvu nebude konca.“

Lk. 1:31-33

Olívia Illárová

V Spišskej pri fontáne zneli rómske chvály

Je 5. august 2021 a my sa nachádzame v Spišskej Novej Vsi pri fontáne na Radničnom námestí. Slnečné počasie sa začína meniť na zadaždené. Kvapka po kvapke nám pomaly klepoce po roztvorených dáždnikoch, či po kapucniach mikín a bünd. Napriek tomu rozkladáme aparatúru, staviame stánky, vykladáme produkty literatúry na stôl, ťaháme káble a zapájame kompletnú techniku. Sme rozhodnutí navzdory mokrej spříške vykonať to, prečo sme sem prišli – poslúžiť evanjeliom v tomto meste. Už máme za sebou misijné ťaženie v niektorých mestách, z ktorých sme priniesli reportáže v predchádzajúcich článkoch. Pomaly sa schádzajú aj návštevníci akcie a postávajú naokolo popod stromami i v bočných uličkách parku. Víta ich brat Tomáš a oznámi všetkým tu prítomným, že sme sem prišli hlásať dobrú správu - radostné posolstvo, že Boh ich miluje a má pripravený pre nich nádherný plán. Plán života s Ježišom Kristom, lebo len s Ním je dobre. A prišli by sme sem i v tom prípade, keby hoci len jeden človek potreboval počuť evanjelium a prijať od Ježiša Krista večný život.

Po Tomášovom príhovore zaznievajú chválospevy oslavujúce a uctievané Nebeského Otca i Syna Božieho. A znejú nielen v slovenčine, ale i v rómčine,

keďže je tu dosť početná komunita rómskych spoluobčanov, ktorí sa tu zišli v hojnom počte. Poniektorí sa dokonca zúčastňujú našich Bohoslužieb u nás doma v Košiciach a sprevádzajú i na evanjelizáciách v iných mestách. Ako vidieť, evidentne sa im rómske piesne veľmi páčia, lebo sa súhlasne pridávajú spevom i potleskom.

„Ježiš ťa miluje a ak Mu otvoríš svoje srdce, On vojde a už ťa neopustí. Môžeš dnes zažiť stretnutie s Ním.“ To sa už prihovára pastor Mikuláš Gőcze, a keď sa poobzerá dookola na diela vyvesené na expozícii v parku s názvom Umenie v parku, pokračuje v prejave.

Vidíme tu pekné práce, ale tým najväčším umelcom je Ježiš, lebo je tu dnes mimoriadnym spôsobom prítomný. Celý vesmír so všetkými galaxiami je výtvorom najväčšieho autora, ktorý stvoril kozmos, mikrosvet i makrosvet, a to je najväčšie umenie.

Ježiš prišiel na Zem, aby sme sa mohli dostať bližšie k Bohu Otcovi, lebo človek sa oddelil od nášho Stvoriteľa. Boží Syn prišiel nájsť to, čo sa stratilo, čo zahynulo.

„Lebo syn človeka prišiel hľadať a spasiť to, čo bolo zahynulo.“ Lk. 19:10

Na inom mieste Ježiš hovorí, že kto Ho vidí, ten vidí Otca.

„a kto mňa vidí, vidí toho, ktorý ma poslal.“ Ján 12:45

On robí to, čo robil, keď chodil po Zemi pred dvetisíc rokmi - uzdravoval chorých, kriesil zosnulých. Šiel na kríž, zomrel a vstal z mŕtvych. A to všetko nebola náhoda, ale plán, lebo Boh veľmi miloval svet a ľudí.

„Lebo tak miloval Bôh svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, ne zahynul, ale mal večný život.“ Ján 3:16

Za viac ako tridsať rokov pastoračnej služby, prišlo množstvo ľudí k Ježišovi. Sám Ježiš nám ukladá vo svojom Slove ísť a kázať Jeho evanjelium. Ak nás v niektorom meste neprijmú, nechcú počuť evanjelium, treba striasť prach zo svojich nôh a ísť ďalej.

„A ktokoľvek by vás neprijal ani nepočul vašich slov, idúc z toho domu alebo z toho mesta vytraste prach svojich nôh.“ Mt. 10:14

Ale, keď nás Pán posiela, máme ísť i keby mal byť zachránený iba jeden človek. Pastor spomenie modlitbu Abraháma za Sodomu-Gomoru, (ktorá ako keby pripomínala dnešnú dobu), za hriechne mesto. Keby

sa v nej našlo aspoň 50 spravodlivých ľudí, Boh by uchránil mesto pred spustošením, no nenašlo sa. Ani 40, ..., ba ani 10 ľudí. (2M 18:20-33) Tak bude i s každým mestom, ktoré neprijme Kristovo evanjelium.

Ježiš ťa najlepšie pozná, vie, čo ťa bolí, trápi. Miluje ťa, On niesol za teba tvoje hriechy, On ťa posilní a prenesie cez všetko, žiť s Ním je dobrodružstvo. Tak, ako v Káne Galilejskej premenil vodu na víno – na niečo silnejšie (Ján 2:1-11), tak vie premeniť aj tvoj život na niečo nové. „Je niekto z vás, kto ešte neprijal do svojho života Ježiša?“ pýta sa tu zhromaždených divákov pastor. Kto Ho prijme, stáva sa už Božím dieťaťom. A prichádzajú z každej strany záujemcovia o večný život, ktorý len Ježiš môže dať človeku. Pastor sa s nimi modlí modlitbu prijatia Ježiša Krista za svojho Pána a Spasiteľa. A tak sa tento večer po modlitbe zmenil život tých, ktorí sa rozhodli odovzdať svoje životy do Pánových rúk. A dostali od Neho zadarmo odpustenie svojich hriechov a vyslobodenie zo smrti. Pomaly sa už stmieva, dážď ešte padá a prichádzajú takí, čo potrebujú pomoc od Pána, a to buď uzdravenie, oslobodenie alebo prijať vyriešenie svojich problémov. Pastor sa modlí za nich a odnášajú si domov svoje zázraky. Hallelujah! Nakoniec podujatia brat Robo podáva informácie, kde a kedy nás nájdeme u nás doma v Košiciach. Po záverečnej chvále „Letíme vpred“ odchádzame, síce poriadne premočení od dažďa, ale zato spokojní, že sme splnili úlohu hlásania evanjelia aj tu v Spišskej Novej Vsi.